

Кривий: (сміючись дивиться на ню:) Не бійся, він мого, не циганського хову. (В тій хвили вбігає Циган III).

Циган III: Пст, ще суть на шмат дороги. Ідуть туди.

Циган I: Шандарі суть!

Циган III: Нема, бо не блищить нич до сонця.

Циганка: (звертаєся в сторону ліса, простягає руку, щось шепче. Циган I. і II. і III. відходять).

Кривий: Шепчи небоже, тільки поможе, що сліпій кобилі смерть!

Циганка: (дико обернена до нього:) Мовчи, як не знаєш, що казати!

Кривий: Тьфу! тобі навіджена. На, возьми той наплесник і ті морожні фляшки, бо часами, щоб не трясли (дає їй клунок із плечей і фляшки). Махай чортова доню. (Циганка відходить).

СЦЕНА III.

(Кривий і Остап).

Кривий: (сідає, ноги бере під себе.) Ходи но хлопче тутки. (Остап підходить). Лягай тут коло мене і спи, доки тя ногою не тручу, а пам'ятай, що ти німий і глухий і дурний. А справишся добре, ковбасу дістанеш. (Если має ліру, то бере ліру, а если не має, без ліри). А Господоньку ми-